

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/161/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417205321
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8417205321.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: C. P., nar. XX.XX.XXXX, B. XXXX/X, T., zastúpená AK Ján Buroci, s.r.o., Za Šestnástkou 17, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 2.207,50 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 4C/8/2017-107 zo dňa 24.04.2018 takto

rozhodol:

Mení rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania zo sumy 2.207,50 eur vo výške 5 % ročne od 18.10.2017 do 17.01.2018 v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej zamietavej časti potvrdzuje výrok II. rozsudku.

Mení výrok o trovách konania tak, že žalobkyni priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Opravuje napadnutý rozsudok čo do dátumu jeho vyhlásenia, ktorým je deň 24.04.2018.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie ohľadne zaplatenia istiny vo výške 2.207,50 eur zastavil. Žalobu zamietol (čo do prevyšujúcej časti - pozn. odvolacieho súdu). Žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanej nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 27.06.2017 domáhala od žalovanej zaplatenia 2.207,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.04.2017 do zaplatenia a žiadala náhradu trov konania. Dôvodom žaloby bolo tvrdenie, že žalobkyňa dňa 14.08.2016 pri dopravnej nehode utrpela škodu na zdraví. Dopravnú nehodu zavinil I. P., ktorý svojim motorovým vozidlom značky E. V. vytvoril žalobkyni ako cyklistke náhlu prekážku na ceste. Žalovaná suma predstavuje odškodnenie za bolesť celkom za 125 bodov. Žalovaná navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že jej poistený tvrdil, že dopravnú nehodu zavinila žalobkyňa ako cyklistka. V priebehu konania žalovaná dňa 04.01.2018 žalobkyni poukázala poštovou poukážkou žalovanú sumu 2.207,50 eur. Prvoinštančný súd z dôvodu späťvzatia žaloby o uvedenú sumu v zmysle ust. § 144; § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP konanie zastavil.

3. Prvoinštančný súd citujúc ust. § 11 ods. 6 - 8 z. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v znení zmien a doplnkov a po vykonanom dokazovaní skonštatoval, že sa stotožnil s právnym názorom žalovanej, že Zákon

o povinnom zmluvnom poistení, ktorý upravuje právne vzťahy z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a ktorý má vo vzťahu k Občianskemu zákonníku postavenie špeciálneho právneho predpisu, povinnosť poisťovateľa zaplatiť poškodenému úroky z omeškania viaže výlučne na nesplnenie nepeňažných povinností vymedzených v § 11 ods. 6 Zákona o povinnom zmluvnom poistení. Uvedené ustanovenie poisťovateľovi ukladá začať bez zbytočného odkladu prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie, a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti buď skončiť prešetrovanie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia (ak nárok na náhradu škody a rozsah povinného plnenia bol preukázaný) alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré plnenie odmietol poskytnúť (ak nárok na náhradu škody alebo rozsah povinného plnenia nebol preukázaný).

4. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti, bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia rozhodnuté. Relevantné preto nie je, ako mal alebo mohol poisťiteľ poistnú udalosť vybaviť, ale to, že spôsob, resp. stav vybavenia poisťiteľ v 3-mesačnej lehote poškodenému oznámil. Tento záver plne odôvodňuje znenie čl. 4 ods. 6 smernice 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady z 16.05.2000 o aproximácii právnych predpisov členských krajín týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č.73/239/EHS a č.88/357/EHS (ďalej len „Smernica“), podľa ktorej členské štáty zavedú povinnosť, podporenú primeranými, účinnými a systematickými finančnými alebo im rovnocennými správnymi sankciami, že do troch mesiacov odo dňa, kedy poškodená osoba uplatní svoju pohľadávku na náhradu škody buď priamo voči poisťovní osobe, ktorá spôsobila nehodu, alebo voči jej likvidačnému zástupcovi a) poisťovňa osoby, ktorá spôsobila nehodu, alebo jej likvidačný zástupca predložia odôvodnený návrh na náhradu škody v prípadoch, kedy zodpovednosť nie je sporná a škody sú vyčíslené, alebo b) poisťovňa, ktorej je adresovaná žiadosť o náhradu škody, alebo jej likvidačný zástupca poskytne odôvodnenú odpoveď na body žiadosti v prípadoch, keď zodpovednosť je buď odmietnutá, nie je presne určená alebo škody nie sú úplne vyčíslené. Členské štáty prijímajú ustanovenia, aby zabezpečili, že ak návrh nie je predložený v lehote troch mesiacov, okrem náhrady navrhutej poisťovňou alebo určenej súdom budú poškodenej osobe vyplatené aj úroky.

5. Žalobkyňa škodovú udalosť žalovanej oznámila a nárok na náhradu škody v súvislosti s ňou si uplatnila listom zo dňa 17.01.2017, ktorý bol žalovanej doručený dňa 19.01.2017. Vychádzajúc z listu žalovanej z 27.01.2017 adresovaného žalobkyni, ktorou žalovaná žalobkyňu vyzvala na predloženie dokladov, prvoinštančný súd mal za to, že žalovaná prešetrovanie poistnej udalosti začala bez zbytočného odkladu. Listom z 18.04.2017, ktorého prevzatie žalobkyňa nepoprela, žalovaná v lehote 3 mesiacov od oznámenia škodovej udalosti žalobkyňou (19.01.2017) žalobkyni vysvetlila dôvody, pre ktoré jej poistné plnenie do tejto doby neposkytla (neurčenie zodpovednosti I. P. a nepredloženie všetkých dokladov potrebných pre posúdenie rozsahu škody), čím splnila svoju povinnosť uloženú jej § 11 ods. 6 písm. b) Zákona o povinnom zmluvnom poistení. Preto súd prvej inštancie prijal záver, že žalovaná neporušila svoje povinnosti uložené jej ust. § 11 ods. 6 Zákona o povinnom zmluvnom poistení a preto v zmysle § 11 ods. 8 Zákona o povinnom zmluvnom poistení jej nevznikla povinnosť zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania so zaplatením náhrady škody vo výške 2.207,50 eur.

6. K argumentácii žalobkyne, že žalovaná už v čase zaslania výzvy na plnenie nemala žiadne prekážky, aby žalobkyni z povinného zmluvného poistenia plnila, lebo obvinený sa ku skutku priznal a bola tiež preukázaná výška nároku znaleckým posudkom, súd prvej inštancie uviedol, že záver o zodpovednosti poisteného I. P. za škodu na zdraví žalobkyne v tom čase nebolo možné mať za nesporný, vychádzajúc zo skutočnosti, že v hlásení poisteného I. P. uviedol, že dopravnú nehodu zavinila žalobkyňa ako cyklistka a že hlásenie podáva iba z dôvodu prevencie, a ak aj menovaný svoje stanovisko uzavretím dohody o vine a treste zmenil, podľa § 331 a nasl. Trestného poriadku bolo vo výlučnej kompetencii súdu rozhodujúceho o schválení tejto dohody posúdiť, či uznanie viny obvineným bolo dobrovoľné, učené na základe porozumenia podstaty skutku, jeho právnej kvalifikácii, uzavretej dohody, za znalosti všetkých práv na riadnu obhajobu a splnenia ďalších podmienok stanovených Trestným poriadkom. Nesúhlasil s tvrdením zástupcu žalobkyne, že trestné konanie vedené proti I. P. v dôsledku uzavretia dohody o vine a treste nemohlo dopadnúť inak, ako uznaním viny, nakoľko je vecou súdu, či dohodu schváli alebo vec vráti prokurátorovi do prípravného konania (§ 334 ods. 3 Trestného poriadku).

7. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1; § 256 ods. 1; § 257 a § 262 ods. 1 CSP. Konanie o žalobe na zaplatenie istiny vo výške 2.207,50 eur bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby, keďže uvedenú sumu žalovaná zaplatila po podaní žaloby. Javil by sa preto dôvodný záver, že žaloba bola vzatá späť pre správanie žalovanej. Prvoinštančný súd však zastával názor, že žalobkyňa (poznámka odvolacieho súdu: podľa významu vety má zrejme ísť o termín žalovaná) svojim správaním nedala príčinu na podanie žaloby, nakoľko v čase podania žaloby poisťné plnenie poskytnuté po začatí konania žalobkyni nebolo ešte splatné. § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení jednoznačne ustanovuje, kedy nastáva splatnosť plnenia poisťovateľa. Podľa tohto ustanovenia plnenie je splatné do 15 dní po skončení vyšetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, ak z rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia. Ide o kogentné zákonné ustanovenie, ktoré určuje splatnosť pohľadávky poškodeného majúcej svoj základ v zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ktoré neumožňuje určenie iného času splatnosti poisťného plnenia. Preto za situácie, že poisťovateľ uzná a poskytne poisťné plnenie poškodenému v ním uplatnenej výške, je z hľadiska určenia času rozhodujúci okamih, kedy poisťovateľ skončil vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti plniť. Ak však poisťovateľ odmietol poškodenému poskytnúť poisťné plnenie v ním požadovanom rozsahu, v dôsledku čoho poškodený uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní, relevantným je až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Žalovaná žalobkyni neposkytla poisťné plnenie s odôvodnením, že bude čakať na právoplatné rozhodnutie súdu v trestnom konaní vedenom proti I. P., pričom v čase podania žaloby stále nebolo súdom v tomto trestnom konaní rozhodnuté, a to ako o zodpovednosti I. P. za škodu na zdraví žalobkyne v súvislosti s dopravnou nehodou, tak aj o samotnom nároku žalobkyne na náhradu škody, ktorý si v adhéznom konaní uplatnila, a s ktorým bola nakoniec odkázaná na civilné konanie, nakoľko rozsudok bol súdom vydaný až 02.10.2017. Preto za danej situácie, kedy žalovaná nedala príčinu na podanie žaloby, prvoinštančný súd podľa § 257 Civilného sporového poriadku v spojení aj s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (žalobkyňa nebola ohľadne príslušenstva žalovanej istiny úspešná) žalobkyni náhradu trov tohto konania voči žalovanej nepriznal.

8. Proti uvedenému rozsudku, a to okrem výroku o zastavení konania, v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Vyslovila svoj nesúhlas s výrokom o zamietnutí žaloby ohľadom úrokov z omeškania a rozhodnutím o trovách konania. K dopravnej nehode došlo 14.08.2016, predžalobná výzva bola žalovanému doručená 19.01.2017, ktorý listom z 18.04.2017 oznámil, že nárokom sa bude zaoberať po prijatí uznesenia o právoplatnom skončení trestného konania. Trojmesačná lehota na prešetrenie poisťnej udalosti uplynula 19.04.2017, pritom žalovaný listom z 18.04.2017 plniť odmietol. Žalovaný mal k dispozícii znalecký posudok o výške škody a pri riadnom prešetrení veci vedel, že obvinený (poistený) sa ku skutku priznal. Žalovaný obdržal dohodu o vine a treste už dňa 07.03.2017, kde poistený opätovne priznáva spáchanie skutku. Neboli teda pochybnosti o žiadnom prvku vzniku zodpovednosti za škodu. Bez toho, aby sa skutková situácia akokoľvek zmenila, žalovaný plnil až 18.01.2018. Tvrdenie súdu, že povinnosť žalovaného nahradiť škodu je viazaná na právoplatné rozhodnutie súdu nevyplýva zo žiadneho zákona. Žalovaný je povinný do 3 mesiacov plnenie poskytnúť alebo ho odmietnuť. Žaloba bola podaná po uplynutí lehoty na plnenie a žalovaný počas súdneho konania i plnil. Uvedené znamená i nezákonnosť rozhodnutia o náhrade trov konania, lebo žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 100 %. Zmätočné je preto rozhodnutie o trovách konania, keď súd odkazuje aj na § 257 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Nie je jasné, čo je dôvodom pre nepriznanie trov konania. Úroky z omeškania tvoria už len nezanedbateľný predmet konania vzhľadom na úspech v časti 100 % požadovanej istiny. Navrhla preto rozsudok v napadnutých výrokoch II. a III. zmeniť tak, že žalobkyni prizná úrok z omeškania s ročným úrokom vo výške 5 % zo sumy 2.207,50 eur od 19.04.2017 do 17.01.2018, v kapitalizovanej forme vo výške 82,55 eur a prizná žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná tak, že rozhodnutie v napadnutých výrokoch II. a III. rozsudku považuje za vecne a skutkovo správne, a preto ho navrhuje podľa § 387 CSP potvrdiť. Odvolanie žalobkyne je nedôvodné. Uviedla, že žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody, avšak tento nárok nebol preukázaný ani čo do základu, ani čo do výšky, preto žalovaná nemohla poskytnúť jej náhradu škody. Písomné vysvetlenie dôvodov neposkytnutia plnenia v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) z. č. 381/2001 Z.z. nie je možné považovať za odmietnutie plnenia tak, ako to posudzuje žalobkyňa. Práve naopak, táto korešpondencia potvrdzuje ochotu žalovanej nárokom žalobkyne sa zaoberať, a to po tom, čo bude riadne preukázaný, čo do základu právoplatným uznesením o vine a treste, ako aj čo do výšky. Žalobkyňa k podaniu zo dňa 19.01.2017, ktorým si uplatnila nárok na náhradu škody titulom bolestného v sume 2.207,50 eur pripojila kópiu znaleckého posudku C. č. XX/XXXX a

pripojila uznesenie o vznesení obvinenia pána P., pričom uvedený doklad nie je relevantným dôkazom jednoznačne preukazujúcim zodpovednosť ich poisteného za vznik škody. Rovnako k podaniu zo dňa 19.01.2017 nepripojila prílohy uvedené na strane 15 znaleckého posudku, preto tvrdenie žalobkyne, že výška škody bola riadne preukázaná znaleckým posudkom je nepravdivé lebo ani napriek písomnej výzve zo dňa 27.01.2017 nepredložila lekárske správy o priebehu liečenia. Kompletný znalecký posudok č. XX/XXXX, ako aj jeho prílohy, bol žalovanej doručený až súdom spolu so žalobou v danej veci. Až po doručení znaleckého posudku spolu s jeho prílohami, ako aj po právoplatnom rozhodnutí vo veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/34/2017 zo dňa 02.10.2017 bolo možné nárok poškodenej považovať za uplatnený aj preukázaný.

10. K replike žalovanej k odvolaniu žalobkyne sa táto opätovne vyjadrila tak, že jediným rozdielom pred podaním žaloby a po podaní žaloby bolo to, že po podaní žaloby došlo k schváleniu dohody o vine a treste (k uzavretiu dohody o vine a treste došlo ešte pred podaním žaloby). Už dohoda o vine a treste je dokladom o tom, že páchatel' škodovej udalosti dobrovoľne priznal spáchanie skutku. O uvedenom podľa tvrdenia samotnej žalovanej mala vedomosť už v marci 2017. Ak by žalovaná riadne vykonávala vyšetrovanie vo veci likvidácie poistnej udalosti zistila by, že v čase predsúdnej výzvy sa obvinený ku skutku priznal. Následne žalovaná plnila začiatkom roka 2018 na základe znaleckého posudku, ktorý mala od začiatku k dispozícii. Postup o vylúčení nároku žalobkyne na občianske súdne konanie bol dohodnutý už v samotnej dohode o vine a treste, ktorú mala žalovaná k dispozícii v marci 2017 pred podaním žaloby. Jej tvrdenia sú preto účelové.

11. Žalovaná zaujala svoje stanovisko k vyjadreniu žalobkyne k jej replike, v ktorom zdôraznila, že v čase podania žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zavinení na predmetnej dopravnej dohode, k čomu došlo až právoplatným rozhodnutím súdu v trestnom konaní, t.j. v danom prípade schválením dohody o vine a treste súdom rozsudkom zo dňa 02.10.2017, doručenej žalovanej 27.11.2017. Opakovane poukázala na to, že žalobkyňa v mimosúdnom konaní svoj nárok nepreukázala, keďže znalecký posudok č. XX/XXXX C.. G. bol doručený bez príloh, ktoré ani na výzvu nedoručila. Žalovaná šetrenie poistnej udalosti vykonávala riadne. Keďže nie je účastníkom vyšetrovacieho, resp. trestného konania, nemá právo nahliadnuť do súdneho spisu a oboznámiť sa s listinnými dôkazmi a v zmysle § 10 ods. 3 písm. b) z. č. 381/2001 Z.z. má jedine poistený informačnú povinnosť o trestnom konaní vo vzťahu k poisťovateľovi. Opakovane zdôraznila, že kompletný znalecký posudok, vrátane jeho príloh bol jej doručený až spolu so žalobou.

12. K uvedenému vyjadreniu žalovanej žalobkyňa už nezaujala svoje stanovisko.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 11.07.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, a to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (vid' rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

15. Keďže odvolanie žalobkyne smeruje iba proti výroku II., ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výroku III. o trovách konania, výrok rozsudku súdu prvej inštancie označený I., ktorým súd konanie o zaplatenie sumy 2.207,50 eur zastavil, nadobudol v súlade s § 367 ods. 2 CSP právoplatnosť.

16. Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti: a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný; b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 11 ods. 6-8 z.č. 381/2001 Z.z.)

17. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 1, prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

18. Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení zmien a doplnkov).

19. O osobe, ktorá zodpovedá za škodu, sa poškodený dozvie v okamihu, keď dostane informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu v deň právoplatného trestného rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o vine obžalovaného (škodcu) (viď rozhodnutie NS ČR sp. zn. Cdo/871/2002).

20. Ak je čas plnenia ustanovená kogentnými právnymi predpismi, účastníci záväzko-právneho vzťahu sú ním viazaní (R/29/2000).

21. Úroky z omeškania majú povahu sankcie za omeškanie dlžníka so splnením záväzku. Úroky z omeškania sa platia popri samotnom dlžnom plnení stanoveným percentom z tej časti dlhu, s ktorou je dlžník v omeškaní. Omeškanie dlžníka s plnením záväzku má zo zákona za následok obsahovú zmenu práv veriteľa a povinnosti dlžníka. Omeškaním teda nastáva zo zákona zmena obsahu právneho vzťahu, a to taká, že popri povinnosti splniť záväzok vznikajú aj nové, teda ďalšie práva a povinnosti, bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zavinil alebo nie. Výška úrokov z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých po 01.02.2013 je 5 %.

22. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. 6T/34/2017-234 zo dňa 02.10.2017 bol I. P. uznaný vinným, že dňa 14.08.2016 v obci P. viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky E. V., nevenoval náležitú pozornosť situácii v cestnej premávke, a to odbočením vpravo, na čo nestačila reagovať cyklistka, ktorá narazila do zadnej časti uvedeného motorového vozidla, spadla z bicykla na vozovku a utrpela konkrétne zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti od 14.08.2016 do 16.10.2016, čím takto obvinený inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví závažnejším spôsobom a spáchal prečin ublíženia na zdraví, za čo mu bol uložený trest. Poškodenú C. P. súd odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 02.10.2017, čo plynie z vyznačenia právoplatnosti na uvedenom rozsudku, ktorý sa nachádza v spise na č. I. 70.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu, teda po právoplatnosti rozsudku, ktorým bol I. P. uznaný vinným na vzniku dopravnej nehody dňa 14.08.2016, v dôsledku čoho došlo k zraneniu žalobkyne, ktorá si voči poisťiteľovi škodcu uplatnila nárok na náhradu škody na zdraví, žalovaný bol povinný do 15 dní od právoplatnosti uvedeného rozsudku poskytnúť žalobkyni plnenie vo výške 2.207,50 eur. Keďže žalovaná plnila žalobkyni až dňa 18.01.2018, dostala sa do omeškania márnym uplynutím 15 dňovej lehoty od právoplatnosti rozsudku, teda od 18.10.2017. Odvolací súd preto zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie označený II. tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania zo sumy 2.207,50 eur vo výške 5 % ročne od 18.10.2017 do 17.01.2018 v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

24. Podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí tvrdenie žalovanej, že nárok uplatnený žalobkyňou uhradila včas, ak to zrealizovala 18.01.2018. Je nesporným, že žalobkyňa svoj nárok uplatnila predčasne žalobou zo dňa doručenia súdu 27.06.2017, a to aj napriek tomu, že nebolo jednoznačne preukázané, kto bol vinníkom dopravnej nehody zo dňa 14.08.2016. Uvedená skutočnosť, teda kto zaviniel dopravnú nehodu, bola jednoznačne právoplatne preukázaná až právoplatným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok vo veci sp. zn. 6T/34/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.10.2017. Poisťovňa bola preto povinná do 15 dní od právoplatnosti uvedeného rozsudku žalobkyni plniť. Keďže tak neurobila, dostala sa do omeškania. Nie je však možné súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že žalovaná v liste zo dňa 18.04.2017 odmietla plniť, lebo uvedenou listinou táto oznámila, že nárokmi na náhradu škody sa bude zaoberať po doručení požadovaných dokladov. Za situácie, keď I. P. v hlásení o škodovej udalosti oznámil, že škodovú udalosť zaviniela žalobkyňa, žalovaná nemohla mať jednoznačne ustálené, kto zaviniel uvedenú dopravnú nehodu. Toto bolo vyriešené až právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 6T/34/2017-234, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.10.2017. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaná mala povinnosť do 15 dní od právoplatnosti uvedeného rozsudku plniť, pretože boli odstránené všetky pochybnosti, jednak o výške škody a najmä kto za ňu zodpovedá. Povinnosť predložiť žalovanej právoplatný rozsudok mal poistený I. P.. Žalovaná tvrdila, že uvedený rozsudok jej bol doručený až dňa 27.11.2017, čo uviedla vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 10.07.2018, ktoré sa nachádza na č. I. spisu 132, pritom na č. I. 57 spisu je listina preukazujúca, že rozsudok o schválení dohody o vine a treste bol pani P. žalovanej doručený až 24.11.2017 a žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 04.01.2018, ktoré sa nachádza na č. I. spisu 37 až 40 uviedla, že predmetný rozsudok o vine a treste I. P. jej bol doručený 21.11.2017. Žalovaná tak v priebehu konania uvádza rôzne dátumy doručenia jej predmetného trestného rozsudku, od ktorého odvodzuje povinnosť uhradiť žalobkyni žalovanú sumu. Podľa názoru odvolacieho súdu to, aby sa predmetný rozsudok o vine a treste I. P. dostal do dispozičnej sféry žalovanej bolo povinnosťou jej poistenca, prípadne sama žalovaná sa mala a mohla zaujímať o to, či už bolo právoplatne rozhodnuté o vinníkovi dopravnej nehody zo dňa 14.08.2016 za situácie, keď nárok voči nej žalobkyňa uplatnila výzvou ešte zo dňa 17.01.2017 a následne žalobou zo dňa podania 27.06.2017. Odvolací súd preto 15 dňovú lehotu na plnenie žalovanej žalobkyni počítal odo dňa právoplatnosti trestného rozsudku, t.j. odo dňa 02.10.2017, kedy táto lehota uplynula dňom 17.10.2017. Dňom 18.10.2017 sa tak žalovaná dostala do omeškania so zaplatením žalovanej sumy a toto omeškanie trvalo do 17.01.2018, nakoľko dňa 18.01.2018 žalovaná zaplatila žalobkyni žalovanú sumu vo výške 2.207,50 eur. Z vyššie uvedených dôvodov preto bol rozsudok súdu prvej inštancie v jeho II. výroku zmenený tak, že žalovanej bolo uložené zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania zo sumy 2.207,50 eur vo výške 5 % ročne od 18.10.2017 do 17.01.2018, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, všetko postupom podľa § 388 CSP, podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

25. V prevyšujúcej zamietavej časti výroku rozsudku súdu prvej inštancie označenej II. bol rozsudok potvrdený postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, keďže nárok na úrok z omeškania za žiadané obdobie od 19.04.2017 do 17.10.2017 žalobkyni nevznikol vzhľadom na vyššie uvedené.

26. Odvolacím súdom bol zmenený aj výrok III. o trovách konania tak, že žalovanej bola uložená povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

27. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 CSP).

28. Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane (§ 256 ods. 1 CSP).

29. Odvolací súd výrok o trovách konania zmenil tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Aj keď je treba súhlasiť s názorom, že žalobkyňa si nárok uplatnila predčasne žalobou doručenou súdu 27.06.2017, v priebehu konania však boli odstránené pochybnosti o tom, kto dopravnú nehodu zavinil, a to právoplatnosťou trestného rozsudku dňom 02.10.2017, od ktorého dňa žalovaná mala povinnosť žalobkyni plniť, no dňom 18.10.2017 sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením istiny, preto od uvedeného dňa je nutné považovať žalobu za dôvodnú. Plnenie žalovanej bolo zrealizované až dňa 18.01.2018. Takýto liknavý postup žalovanej pri likvidácii škody na zdraví vzniknutej žalobkyni 14.08.2016 nemôže požívať súdnu ochranu, lebo nie je v zmysle vyššie citovaných právnych predpisov takéto konanie žalovanej dôvodné. Tak podľa názoru súdu druhej inštancie bolo potrebné zmeniť aj výrok o trovách konania tak, že tieto boli žalobkyni priznané v plnom rozsahu proti žalovanej, ktorá úhradou istiny po jej splatnosti 92 dní zavinila zastavenie konania o nej. Keďže žalobkyňa bola neúspešná iba v nepatrnom rozsahu príslušenstva k istine, bola jej priznaná plná náhrada trov konania. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

30. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-111; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92. Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-1: uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

31. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nebola priznaná náhrada trov konania. Strany sporu totiž v odvolacom konaní boli úspešné iba čiastočne. Žalobkyňa bola neúspešná čo do úroku z omeškania vo výške 5 % zo sumy 2.207,50 eur za obdobie od 19.04.2017 do 17.10.2017 a bola úspešná čo do žiadaného príslušenstva za obdobie od 18.10.2017 do 17.01.2018. Žalovaná tak bola úspešná v odvolacom konaní v opačnom rozsahu.

32. Odvolací súd opravil dátum vydania rozsudku súdu prvej inštancie posledným výrokom tak, že dátum vydania je deň 24.04.2018, lebo v písomnom vyhotovení rozsudku bol uvedený nesprávny dátum 24.04.2017. Oprava bola zrealizovaná v zmysle ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 224 CSP, podľa ktorého súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní, pričom uvedenie nesprávneho dátumu vydania rozsudku je takouto chybou.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e p r í p u s t n é .

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).